

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Ομιλούν οι κ.κ. Παν. Τσαλδάρης, Λαμπρόπουλος Δ. Κόκκινος και Ήλ. Βουτιερίδης).

Ο άρχηγός του Λαϊκού Κόμματος κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ είνε ο μόνος από τους πολιτικούς άρχηγούς μας, που δεν μίλησε στην έρευνα του «Μπουκέτου». Το σφάλμα δεν είνε δικό μας, αλλά ούτε και του κ. πρόεδρου. Όταν για πρώτη φορά άπευθυνθήκαμε στον ιδιαίτερο γραμματέα του και τον παρακαλέσαμε να μās διευκολύνη, πήραμε την άπάντησι να περιμένουμε λίγες ημέρες μέχρι που να άποκατασταθή μιά όμαλότης στα πολιτικά πράγματα. Ήταν μετά την έπιστροφή του κ. Τσαλδάρη από την Βαυαρία και τά γεγονότα της 9ης Σεπτεμβρίου. Άργότερα έγινε η άνατροπή της Κυβερνήσεως. Ένομισαμε κατάλληλη την ευκαιρία με την σκέψι ότι ο κ. πρόεδρος είχε άπαλλαγή από τά θαρεά κυβερνητικά καθήκοντα. Πάλι όμως άς ζητήθηκε να περιμένουμε, γιατί ο κ. πρόεδρος ήταν άπασχολημένος με τό δημοψήφισμα. Είχαμε άπογορευτική, αλλά να που ο κ. πρόεδρος δεν μās έξέλασε. Τόν είδαμε πριν από λίγες ημέρες στο σπίτι του και είχε την καλωσύνη να μās μίληση:

— Τά πρώτα μου χρήματα, μάς ειπε ο κ. πρόεδρος, τά απέκτησα ως δικηγόρος. Μετά την έπιστροφήν μου από την Γερμανίαν, έδικηγόρησα και πρέπει να μολογήσω ότι έμεινα πολύ ικανοποιημένος. Άν έγκατέλειπα την δικηγορίαν χάριν της πολιτικής δεν τό έκαμα διότι δεν με ένεθουσίαζε τό έπάγγελμα. Άντιθέτως μάλιστα. Ώς δικηγόρος έχω τας ώραιότερας άναμνήσεις της ζωής μου. Είς την πολιτική άνεμίχην εκ μόνης της έπιθυμίας να ύπηρετήσω τό έθνος.

Ο διοικητής της αγροτικής Τραπεζής κ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ είνε σήμερα από τους πιο καλά άμειβομένους Έλληνας. Ο μηνιαίος μισθός του είνε μιά όλόκληρη περιουσία 40.000 δραχμές. Πώς έκέρχισε όμως ο κ. Λαμπρόπουλος; — Το στάδιο μου τό άρχισα, μάς ειπε, ως κατώτατος υπάλληλος του ύπουργείου Οικονομικών. Στην θέσι αυτή έπήρα τον πρώτο μου μισθό ή έάν προτιμάτε

συλλογήσθε άμείνωσ έσάς. Σας έπεισε να τό πάρετε από τό χρηματοοβόθιο του πατέρα σας και να του τό δώσετε. Θέλησε να έμμεταλλεύη την άγάπη σας. Άντός σας έδωσε και τό άντικειρίδι. Κι έσείς του δώσατε τό έγγραφο, χωρίς να ξέρετε τη σημασία του. Έκείνος, μπροστά σας, τό έγραψε μέσα σ' έμνεστη τη μικρή καρτίτη, κάτω από τό πρόσωπο χαλι... Έπειτα, ήμωσ, όταν έματάτε ότι ο πατέρας σας δ' αϊτοκτονούσε άν δεν έβρισκε τό έγγραφο, τρέξατε και τον παρακαλώσατε να σας τό έπιστρέψη. Εκείνος άνήσθηκε. Κι έσας τότε, τρελλή από την άπόγνώσι σας, κοιφώσατε ένα έγγχειρίδι του στην καρδιά του. Έπειτα, πανικόβλητη, φήγατε χωρίς να πάρετε τό έγγραφο. Σήμερα ήμωσ τό φρού, άψηφώντας κάθε κίνδυνο, γυρίσατε πάλι στο τραγικό σάλαι, πήρατε τό έγγραφο από την καρτίτη και τό βάλατε στη θέσι του... Καί τώρα, μη λησθήτε για τον Στάχολ! Ήταν ένας δολοφόνος του χειρίστου είδους. Ότι έκείνατε έγινε για τη σωτηρία του πατέρα σας! Έγώ, Ισαβέλλα, σας θανατώω!

— Τι καλός που είσαι, Μιλανιστά... σπύναζε ή Ίσαβέλλα.
— Ω, είμωσ ένας άνθρωπος που έχει μεγάλη πείρα της ζωής και ξέρει να καταλαβαίνει τον πόνο των άλλων.
Και με τά λόγια αυτά έσπρόβησε την Ίσαβέλλα Μοντελάν και έναγνώρισε στο γραφείο του μ' ένα μικρό χαμόγελο στα χείλη.
ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

έτσι έκέρχισα τά πρώτα μου χρήματα. Ποσα ακριβώς έπήρα ως πρώτο μισθό δεν θυμούμαι ακριβώς, πάντως όμως δεν ήσαν περισσότερες από 80—100 δραχμές. Είμαι ικανοποιημένος γιατί έπέρασα δλην την κλίμακα της ύπαλληλικής ιεραρχίας με μόνο... μέσο την άφοσίωσι μου στα ύπαλληλικά καθήκοντα μου.

Ο διευθυντής της Έθνικής Βιβλιοθήκης, ο συγγραφέας της ιστορίας της Έλληνικής Έπανάστασεως κ. ΔΙΟΝ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ μάς λέγει:

— Ο πρώτος μισθός, που πήρα είνε αυτός, που μου έδωσε ο άληθμονήτος Βλάχης Γαβρηηλίδης στην «Άκρόπολις» στα 1908. Έκρυστούσα τά πρακτικά της Βουλής, πράγμα που ήταν δουλειά τότε γιατί δεν έβγαίναν δελτία έπίσημα, έκανα πολιτικό ρεπορτάζ και έγραφα για κάθε κυριακάτικο φύλλο μιά καμπάνια. Όλα αυτά όμωσ έκάτο δραχμές τόν μήνα.

Ο κ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ, από τους εκλεκτούς λογοτέχνας μας, που τον βλέπουμε στην Έθνική Βιβλιοθήκη, μετά τον κ. Κόκκينو, είνε διηλεκτικώτατος. Μās μιλάει για τό πώς έκέρχισε τά πρώτα του χρήματα και για όλες τις νεανικές του... άμαρτίες! Είνε γεμάτος περιπέτειες.

— Από τότε που κατάλαβα, μάς λέει, τον έαυτό μου μέχρι σήμερα ποτέ δεν σκέφθηκα να κάνω χρήματα. Όσα λεπτα έκέρχισα, τά έφαγα ή τά άγόρησα θειλία. Όσο για τό ερώτημα σας άπαντώ ότι τά πρώτα μου χρήματα τά έκέρχισα με τά... κότσια! Μη σας φανή παράξενο. Ήμιον τότε μαθητής του δημοτικού σχολείου στην Πάτρα και χωρίς να παραμελώ τά μαθημάτα μου έπαίζα κότσια. Ήταν τό παιγνίδι της έποχής μου στην Πάτρα. Δεν παίζαμε τότε βόλους, αλλά κότσια. Είχα μιά μεγάλη μαστοριά και με είχε φοβηθή όλόκληρη ή γειτονιά. Έτσι κέρδιζα. Κάθε κότσι και τρία λεπτά. Είχα γεμίσει όλόκληρου τενεκεδες και τό έδομαδίτικο εισόδημά μου ήταν χει ευκαταφρόνητο για την ήλικία μου. Κέρδιζα τρεις δραχμές την εβδομάδα. Άν τελειώσα τό δημοτικό θρόγα ήλην έχην να κερδίω χρήματα. Είχα όλη ένα τετραδίο ίχνογραφίας και καλλιγραφίας ενός πολυ καλού μαθητού. Καθόμουν και τό άντέγραφα και παλούσα κάθε άντιγραφο στους συμμαθητάς μου. Έθγαλα έτσι καλό χαρτζιλίκι. Μιά άλλη δουλειά που έκαμα στο έλληνικό σχολείο ήταν να παραδίδω μαθημάτα στους μαθητάς του δημοτικού. Ο διευθυντής ενός ιδιαιτικού δημοτικού σχολείου με ειχε συμπάθεισι και τό καλοκαίρια με έπαιρνε για να κάνω άρθητική στον πίνακα στους άρχαριους μαθητάς. Ής μαθητή γυμνασίου συστηματοποίησα τη δουλειά των παραδόσεων, αλλά είχα και μίαν άλλη τέχνη.

Στό σημείο αυτό διατίεται ή κ. Βουτιερίδης, αλλά εξομολογείται τον άμαρτία του.

— Έπαίζα και χαρτιά, μάς λέγει, και κέρδιζα πάντα. Άργότερα δούλεψα σ' ένα έλληνογαλλικό περιοδικό.

Άφού ο κ. Βουτιερίδης είνε τόσο καταδεκτικός, σκεφθήκαμε να τον ρωτήσουμε και από τότε άρχισα να γράφω.

— Από τό έλληνικό σχολείο μάς άπαντά. Τά χειρόγραφα αυτά τά διατηρώ άκόμη σαν την καλύτερη άνάμνησι μου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέαι άπαντήσεις.

Ο κ. Π. Τσαλδάρης